Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)

den 23 oktober 2014*

”Tullkodex för gemenskapen — Återbetalning av importull — Varors ursprung — Bevismedel — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 47 — Rätten till försvar — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Medlemsstaternas processuella autonomi”

I mål C-437/13,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) genom beslut av den 12 juli 2013, som inkom till domstolen den 2 augusti 2013, i målet

Unitrading Ltd

mot

Staatssecretaris van Financiën,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden S. Rodin, samt domarna A. Borg Barthet och M. Berger (referent),

generaladvokat: N. Jääskinen,

justitiesekreterare: handläggaren V. Tourrès,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 3 juli 2014,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Unitrading Ltd, genom R. Niessen-Cobben, i egenskap av rådgivare,

— Nederländernas regering, genom B. Koopman, M. Bulterman och H. Stergiou, samtliga i egenskap av ombud,

— Tjeckiens regering, genom M. Smolek och J. Vláčil, båda i egenskap av ombud,

— Förenade kungarikets regering, genom J. Beeko, i egenskap av ombud, biträdd av K. Beal QC,

— Europeiska kommissionen, genom W. Roels och B.-R. Killmann, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: nederländska.

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande rör tolkningen av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Unitrading Ltd (nedan kallat Unitrading) och Staatssecretaris van Financiën rörande påförande av importtull.

Tillämpliga bestämmelser

3 Artikel 243 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) (nedan kallad tullkodexen) har följande lydelse:

”1. Varje person skall ha rätt att överklaga beslut som fattats av tullmyndigheterna i fråga om tillämpningen av tullagstiftningen och som berör denne direkt och personligen.

…

2. Överklagandet sker

a) i första instans hos de tullmyndigheter som utsetts för detta av medlemsstaterna, och

b) i andra instans hos ett oberoende organ som kan vara en rättslig myndighet eller ett motsvarande specialiserat organ enligt gällande bestämmelser i medlemsstaterna.”

4 I artikel 245 i tullkodexen föreskrivs följande:

”De närmare bestämmelserna om överklagande skall fastställas av medlemsstaterna.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

5 Den 20 november 2007 ingav Unitrading, etablerat i Rickmansworth (Förenade kungariket) en deklaration till de nederländska tullmyndigheterna om övergång till fri omsättning av 86 400 kilo färsk hel vitlök (nedan kallade varorna). Deklarationen ingavs av F.V. de Groof’s In- en Uitklaringsbedrijf BV, som bedrev verksamhet under namnet Comex (nedan kallat Comex) i egenskap av direkt ombud för Unitrading. I deklarationen angavs Pakistan som varans ursprungsland. Deklarationen åtföljdes av ett ursprungsintyg som utfärdats av Karachi Chamber of Commerce and Industry den 5 november 2007.

6 De nederländska tullmyndigheterna tog den 21 november 2007 prover på varan. Samma dag begärde nämnda myndigheter att det skulle ställas ytterligare säkerhet, eftersom myndigheterna hyste tvivel beträffande det deklarerade ursprungslandet. Efter att Unitrading hade ställt denna säkerhet beslutade nämnda myndigheter den 26 november 2007 att frigöra varorna. Tullens laboratorium i Amsterdam (Nederländerna) lät emellertid med en metod benämnd ”ICP/MS [Inductively coupled plasma mass spectroscopy] med hög upplösning” undersöka en del av samtliga prover (nedan gemensamt kallade underproven) vid ett laboratorium tillhörande det amerikanska ministeriet för inrikes säkerhet, tull

och gränskontroll (US Department of Homeland Security, Customs and Border Protection) (nedan kallat det amerikanska laboratoriet). Detta laboratorium angav i en skrivelse av den 8 januari 2008 att den undersökta produkten med åtminstone 98 procents sannolikhet var kinesisk vitlök.

7 På Comex begäran skickades en annan del av samtliga prover till det amerikanska laboratoriet, som efter analys vidhöll sin tidigare bedömning. Tullmyndigheterna avslog emellertid Comex begäran att varorna skulle undersökas i Pakistan och att det företag för vars räkning varorna hade importerats till Nederländerna skulle stå för kostnaden för detta.

8 Tullens laboratorium i Amsterdam informerade det berörda nederländska tullkontoret om resultatet av de nya analyserna. Det informerade även tullkontoret om att återstoden av de analyserade proverna inte förvarades i laboratoriets lokaler, men att kontrollprover skulle förvaras i det centrala provlagret fram till och med den 30 maj 2009. Unitrading informerades om detta den 11 juni 2008. Den 2 december 2008 fastställde tullmyndigheterna att varorna kom från Kina.

9 Den 19 december 2008 fattades ett beslut om påförande av tull (nedan kallat det omtvistade tullbeslutet), vilket delgavs Unitrading. Med beaktande av att varorna ansågs komma från Kina påfördes tilläggstull med ett belopp av 1 200 euro per 1 000 kilo, vilket innebar 98 870,40 euro.

10 Unitrading begärde omprövning av det omtvistade tullbeslutet och hävdade att de analyser som gjorts av det amerikanska laboratoriet var felaktiga. På förfrågan från tullens laboratorium i Amsterdam angav det amerikanska laboratoriet i ett e-postmeddelande av den 9 februari 2009 att underproverna hade jämförts med upplysningar som fanns i databaserna om det deklarerade ursprungslandet, det vill säga Pakistan och från det förmodade ursprungslandet, det vill säga Kina. Under mars 2009 meddelade vidare det amerikanska laboratoriet tullens laboratorium i Amsterdam att mer än femton spårelement hade upptäckts i varuproven. Det amerikanska laboratoriet vägrade emellertid att lämna upplysningar om vilka områden i Kina och i Pakistan som hade jämförts, med motiveringen att detta var känsliga uppgifter som inte kunde lämnas ut enligt lag.

11 Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) fann emellertid i en rapport av den 20 oktober 2009 om en undersökning i Kina avseende ett antal partier färsk vitlök som hade skickats till Förenade kungariket, Nederländerna och Belgien och där Pakistan hade angetts som ursprungsland, trots att det misstänktes att varorna kom från Kina, att det fanns starka skäl att anta att ursprungslandet var Kina och inte Pakistan.

12 Tullmyndigheterna fastställde därför det omtvistade tullbeslutet. Unitrading väckte talan vid Rechtbank te Haarlem (domstol i första instans i Haarlem) som i dom av den 12 augusti 2010 ogillade talan. Unitrading överklagade denna dom till Gerechtshof te Amsterdam (överrätt i Amsterdam), som den 10 maj 2012 fastställde underinstansens dom och bland annat fann att de nederländska tullmyndigheterna hade visat att varan kom från Kina och inte från Pakistan. Gerechtshof te Amsterdam erinrade vidare om att det vid tidpunkten för förhandlingen i Gerechtshof fortfarande fanns underprover som kunde användas för ett eventuellt kontrollprov. Unitrading överklagade domen till den hänskjutande domstolen, Hoge Raad der Nederlanden.

13 Mot denna bakgrund beslutade Hoge Raad der Nederlanden att vilandeförklara målet och ställa följande tolkningsfrågor till domstolen:

”1) Om tullmyndigheterna vill grunda sin bevisvärdering avseende importerade varors ursprung på resultatet av analyser som utförts av en tredje man som har vägrat att lämna närmare upplysningar om undersökningen, varken till tullmyndigheterna eller till deklaranten – vilket gör det svårare eller omöjligt att kontrollera tillförlitligheten i den slutsats som dragits eller att vederlägga den, och svårare för den nationella domstolen att värdera tillförlitligeten i undersökningsresultatet –, innebär de rättigheter som anges i artikel 47 i stadgan i så fall att den nationella domstolen inte får beakta dessa undersökningsresultat? Har det för svaret på denna

fråga betydelse att den tredje man som undanhåller den aktuella informationen från tullmyndigheterna och den berörda personen gör detta utan att lämna något annat skäl än att det rör sig om information som är känslig för brottsbekämpning (”law enforcement sensitive information”)?

2) Innebär de rättigheter som anges i artikel 47 i stadgan att tullmyndigheterna, när de inte kan lämna närmare upplysningar om den analys som ligger till grund för deras uppfattning att varorna härrör från ett visst land, och det finns välgrundad anledning att ifrågasätta undersökningsresultatet, måste gå den berörda personen till mötes om denne begär att på egen bekostnad göra observationer och/eller ta prover i det land som vederbörande påstår är ursprungslandet?

3) Har det för svaret på den första och den andra frågan betydelse att delar av varuproven fanns tillgängliga en viss tid efter beslutet om påförande av tull och den berörda personen hade kunnat få tillgång till dessa för att låta ett annat laboratorium undersöka dem, även om resultatet av en sådan undersökning inte förändrar den omständigheten att resultaten från det av tullmyndigheterna använda laboratoriet inte går att kontrollera, så att det även i det fall detta andra laboratorium skulle finna att det ursprung som den berörda personen gör gällande stämmer skulle vara omöjligt för domstolen att göra en trovärdig jämförelse mellan de båda laboratoriernas resultat? Om svaret på denna fråga är jakande, är tullmyndigheterna skyldiga att upplysa den berörda personen om att delar av varuproven fortfarande är tillgängliga och att den personen kan begära ut dessa för att utföra en sådan undersökning?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

14 Den hänskjutande domstolen har ställt sin första fråga för att få klarhet i huruvida artikel 47 i stadgan ska tolkas så, att den utgör hinder för att tullmyndigheternas bevisvärdering avseende importerade varors ursprung grundas på resultatet av analyser som utförts av en tredje man som inte har lämnat närmare upplysningar om undersökningen varken till tullmyndigheterna eller till tulldeklaranten, vilket gör det svårare eller omöjligt att kontrollera tillförlitligheten i den slutsats som dragits eller att vederlägga den.

15 Enligt Unitrading krävs det enligt artikel 47 i stadgan att en berörd person kan få kännedom om de skäl som ligger till grund för det beslut som fattats rörande den personen. Parterna i ett förfarande har för övrigt, med hänsyn till den kontradiktoriska principen som utgör en del av rätten till försvar, rätt att få ta del av samtliga handlingar och yttranden som ingetts till domstolen i syfte att påverka avgörandet samt att yttra sig däröver. Domstolen har redan i sin dom ZZ (C-300/11, EU:C:2013:363) uttalat att om det är nödvändigt att inte tillhandahålla den berörda personen vissa upplysningar bland annat av tvingande skäl hänförliga till statens säkerhet, ska den nationella domstolen ha tillgång till och använda sig av tillvägagångssätt och processuella regler som gör det möjligt att förena dessa skäl och rättigheterna i artikel 47 i stadgan.

16 Den tjeckiska regeringen anser att om tullmyndigheterna avser att låta sitt beslut vila på den omständigheten att den upplysning som deklaranten lämnat avseende ursprungland inte är korrekt, ska myndigheterna ha bevisbördan för att så är fallet. Det enda som kan anses ha bevisvärde i ett sådant fall är en analysrapport av vilken det klart framgår vilket förfarande som har använts och vilket resultat detta förfarande har lett fram till, så att tullmyndigheterna med tillräcklig säkerhet kan utvärdera trovärdigheten och relevansen av resultaten och så att den berörda personen kan yttra sig över dessa resultat på ett verksamt sätt.

17 Den nederländska regeringen har påpekat att varken tullmyndigheterna, Unitrading eller den hänskjutande domstolen har tagit del av samtliga detaljer i de analyser som utförts av det amerikanska laboratoriet. Dessa myndigheter kunde trots detta, med beaktade av nämnda laboratoriums goda rykte, med goda skäl anse att analysrapporterna utgjorde tillräcklig bevisning. Det verksamma domstolsskydd som garanteras i artikel 47 i stadgan kräver bland annat att en berörd person har kännedom om de skäl som ligger till grund för det beslut som fattats rörande den personen. Detta krav har iakttagits i det nationella målet.

18 Förenade kungarikets regering har gjort gällande att med förbehåll för principerna om likvärdighet och effektivitet, ankommer det enligt artikel 245 i tullkodexen på varje medlemsstat att i sin interna rättsordning reglera förfarandet för hur ett beslut av nationell tullmyndighet som går den berörda personen emot ska överklagas. Domstolen har i punkterna 57–66 i domen ZZ (EU:C:2013:363) gjort åtskillnad mellan de skäl som ett administrativt beslut vilar på och den bevisning som ligger till grund för beslutet och domstolen fann att det ankommer på den nationella domstolen att pröva huruvida och i vilken utsträckning inskränkningarna i rätten till försvar, på grund av att bevis inte har lämnats ut, är ägnade att påverka bevisvärdet hos dessa bevis.

19 Europeiska kommissionen har gjort gällande att i avsaknad av en unionsrättslig reglering av begreppet bevis, är i princip all bevisning tillåten, förutsatt att den är tillåten enligt medlemsstaternas processrättsliga bestämmelser för förfaranden som är jämförbara med förfaranden enligt artikel 243 i tullkodexen. Det framgår emellertid av punkterna 62–67 i domen ZZ (EU:C:2013:363) att det ankommer på behöriga tullmyndigheter att visa att viktiga mål av allmänintresse skulle äventyras om exakt och fullständig bevisning som stödjer lagligheten i deras beslut lämnades ut.

20 För att det ska vara fråga om ett effektivt rättsmedel enligt artikel 47 i stadgan, måste den berörda personen, enligt domstolens fasta praxis, ha möjlighet att få kännedom om de skäl som ligger till grund för det beslut som fattats rörande den personen, antingen genom att läsa själva beslutet eller genom att på begäran underrättas om skälen för beslutet, för att personen ska kunna ta till vara sina rättigheter under bästa möjliga förutsättningar och, med kännedom om samtliga omständigheter, kunna avgöra huruvida det finns anledning att väcka talan vid behörig domstol. Vidare måste behörig domstol kunna kräva att den berörda myndigheten underrättar domstolen om dessa skäl för att den fullt ut ska kunna genomföra kontrollen av det aktuella nationella beslutets lagenlighet (se, för ett liknande resonemang, dom ZZ, EU:C:2013:363, punkt 53 och där angiven rättspraxis).

21 Det framgår likaså av domstolens praxis, när det gäller domstolsavgöranden, att parterna i ett förfarande, med hänsyn till den kontradiktoriska principen som utgör en del av den rätt till försvar som avses i artikel 47 i stadgan, har rätt att få ta del av samtliga handlingar och yttranden som ingetts till domstolen i syfte att påverka avgörandet samt att yttra sig däröver. Det skulle nämligen strida mot den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel vid domstol om ett domstolsavgörande grundades på omständigheter och handlingar som parterna, eller en av parterna, inte kunnat ta del av, och beträffande vilka de inte kunnat tillkännage sin ståndpunkt (dom ZZ, EU:C:2013:363, punkterna 55 och 56 och där angiven rättspraxis).

22 I ett sådant fall som i det nationella målet kan emellertid inte de principer som angetts ovan i punkterna 20 och 21 anses ha åsidosatts. Det framgår nämligen av beslutet att begära förhandsavgörande att Unitrading hade kännedom om skälen för det beslut som fattats rörande företaget, att det hade tagit del av samtliga handlingar och yttranden som ingetts till domstolen i syfte att påverka avgörandet samt att det kunde yttra sig däröver.

23 Under sådana omständigheter utgör de analysresultat som tillhandahållits av det amerikanska laboratoriet ett rent bevismedel som både tullmyndigheterna och nederländska domstolar, tillika med beaktande av de argument och den bevisning som Unitrading åberopat, kunde anse tillräckligt för att fastställa varornas egentliga ursprung. Såsom kommissionen korrekt har påpekat är – i avsaknad av en unionsrättslig reglering av begreppet bevis – i princip all bevisning tillåten, förutsatt att den är tillåten

enligt medlemsstaternas processrättsliga bestämmelser i förfaranden som är jämförbara med förfaranden enligt artikel 243 i tullkodexen (dom Sony Supply Chain Solutions (Europe), C-153/10, EU:C:2011:224, punkt 41 och där angiven rättspraxis).

24 Tillåtligheten av ett sådant bevismedel, även om det är viktigt eller rentav avgörande för utgången i det aktuella målet, kan inte ifrågasättas av den enda omständigheten att det inte helt kan kontrolleras, varken av den berörda parten eller av den domstol vid vilken talan har väckts, vilket förefaller vara fallet rörande resultaten av analyserna från det amerikanska laboratoriet i det nationella målet. Även i en situation när den berörda parten inte helt kan kontrollera analysresultatens tillförlitlighet befinner sig parten nämligen inte i en sådan situation som i domen ZZ (EU:C:2013:363), där både den berörda nationella myndigheten och den domstol vid vilken talan väckts mot nämnda myndighets beslut vägrade, med tillämpning av i det målet relevant nationell lagstiftning, att underrätta den berörda personen om de exakta och fullständiga skälen för det beslut som fattats rörande den personen.

25 Inte heller rätten till ett effektivt domstolsskydd kan anses ha åsidosatts i det nationella målet, eftersom de domstolar som succesivt prövat målet inte förefaller vara bundna, enligt nationell processrätt, av tullmyndighetens bedömning av de faktiska omständigheterna och, särskilt, bevisningen (se, för ett liknande resonemang, dom Wilson, C-506/04, EU:C:2006:587, punkt 61).

26 Domstolen finner nämligen att i den mån den berörda personen har möjlighet att ifrågasätta relevansen av ett bevismedel som inte helt har kunnat kontrolleras av samtliga parter i förfarandet eller av den domstol vid vilken talan väckts, såsom är fallet rörande resultaten av analyserna i det nationella målet, bland annat genom att göra gällande att detta bevismedel endast utgör ett indirekt bevis för de påstådda omständigheterna och genom att lägga fram annan bevisning till stöd för sina olika påståenden, kan i princip denna persons rätt till ett effektivt domstolsskydd enligt artikel 47 i stadgan inte anses ha åsidosatts. Såsom framgår av beslutet att begära förhandsavgörande och av den nederländska regeringens yttranden vid förhandlingen är de nationella domstolar som succesivt har prövat det nationella målet självständiga när de bedömer relevansen av de bevismedel som har lagts fram inför dem.

27 I detta sammanhang föreskrivs i artikel 245 i tullkodexen att de närmare bestämmelserna om överklagade i artikel 243 i kodexen ska fastställas av medlemsstaterna. Det kan således konstateras att det ankommer på varje medlemsstat att i sin interna rättsordning fastställa de processrättsliga regler som gäller för dessa överklaganden, förutsatt att dessa inte är mindre förmånliga än dem som avser liknande talan som grundas på nationell rätt (likvärdighetsprincipen) eller i praktiken gör det omöjligt eller orimligt svårt att utöva rättigheter som följer av gemenskapsrätten (effektivitetsprincipen). Dessa överväganden har även giltighet särskilt vad beträffar bevisregler (se, för ett liknande resonemang, dom Direct Parcel Distribution Belgium, C-264/08, EU:C:2010:43, punkterna 33 och 34 och där angiven rättspraxis).

28 Om den nationella domstolen finner att det blir omöjligt eller orimligt svårt för tullgäldenären att fullgöra sin bevisbörda rörande de deklarerade varornas ursprung, eftersom det ankommer på vederbörande att vederlägga relevansen av ett bevismedel som indirekt har åberopats av tullmyndigheterna, till exempel på grund av att bevisningen avser uppgifter som gäldenären inte kan förfoga över, är den nationella domstolen enligt effektivitetsprincipen skyldig att använda sig av samtliga processledningsåtgärder som står till dess fördfogande enligt nationell rätt, bland vilka förekommer möjligheten att förordna om nödvändiga åtgärder för bevisupptagning (se, för ett liknande resonemang, dom Direct Parcel Distribution Belgium, EU:C:2010:43, punkt 35 och där angiven rättspraxis).

29 Såtillvida som den nationella domstolen, efter att ha utnyttjat samtliga de processledningsåtgärder som står till dess förfogande enligt nationell rätt, kommer fram till att de berörda varorna har ett annat ursprung än det som har deklarerats och att det således är motiverat att påföra deklaranten tilläggstullar eller rentav böter, utgör emellertid inte artikel 47 i stadgan hinder för att nämnda domstol meddelar ett sådant avgörande.

30 Med beaktande av vad som anförts ovan ska den första frågan besvaras enligt följande. Artikel 47 i stadgan ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för att tullmyndigheterna, med stöd av nationell processrätt, grundar sin bevisvärdering avseende importerade varors ursprung på resultaten av analyser som utförts av tredje man, och denne vägrar att lämna närmare upplysningar om dessa analyser, varken till tullmyndigheterna eller till tulldeklaranten, vilket gör det svårare eller omöjligt att kontrollera tillförlitligheten av de slutsatser som dragits eller att vederlägga dem, förutsatt att principerna om effektivitet och likvärdighet har iakttagits. Det ankommer på den nationella domstolen att undersöka om så är fallet i det nationella målet.

Den andra och den tredje frågan

31 Den hänskjutande domstolen har ställt den andra och tredje frågan, som ska behandlas gemensamt, för att få klarhet i huruvida artikel 47 i stadgan ska tolkas på sätt att de rättigheter som slås fast i artikeln – i ett sådant fall som det i det nationella målet, om tullmyndigheterna inte kan lämna närmare upplysningar om de berörda analyserna – innebär att tullmyndigheterna ska bifalla en begäran från den berörda personen om att på egen bekostnad låta utföra analyser av de berörda varorna i det land som deklarerats som ursprungsland. Den hänskjutande domstolen önskar dessutom få klarhet i huruvida det har betydelse att delar av varuproven fanns tillgängliga en viss tid och att den berörda personen hade kunnat få tillgång till dessa för att låta ett annat laboratorium undersöka dem och, om svaret är jakande, huruvida tullmyndigheterna är skyldiga att upplysa den berörda personen om att underprover från varuproven fortfarande är tillgängliga och att denne kan begära ut dessa för att utföra en sådan undersökning.

32 För att besvara den andra och tredje frågan erinrar domstolen först om att artikel 47 i stadgan i princip inte utgör hinder för att tullmyndigheterna, med stöd av nationell processrätt, grundar sin bevisvärdering avseende importerade varors ursprung på resultatet av analyser som utförts av tredje man och vars tillförlitlighet det är omöjligt att kontrollera eller att vederlägga, förutsatt att principerna om effektivitet och likvärdighet har iakttagits.

33 Det framgår, för det andra, av punkt 27 ovan att det ankommer på varje medlemsstat att i sin interna rättsordning föreskriva de processrättsliga regler som gäller för sådana överklaganden som avses i artikel 243 i tullkodexen, förutsatt att dessa inte är mindre förmånliga än dem som avser liknade talan som grundas på nationell rätt (likvärdighetsprincipen) eller gör det i praktiken omöjligt eller orimligt svårt att utöva rättigheter som följer av gemenskapsrätten (effektivitetsprincipen) och att dessa överväganden har giltighet särskilt vad beträffar bevisregler.

34 Dessa överväganden kan i sin helhet överföras på den andra och den tredje frågan. Även om medlemsstaterna är skyldiga att iaktta principerna om effektivitet och likvärdighet, gäller följaktligen att det är enligt nationell processrätt som den nationella domstolen ska bedöma huruvida tullmyndigheterna, i en sådan situation som i det nationella målet, ska bifalla en begäran från den berörda personen om att låta utföra analyser i ett tredjeland och huruvida det härvidlag har betydelse att delar av varuproven har bevarats under en viss tid och – om svaret på dessa frågor är jakande – huruvida tullmyndigheterna är skyldiga att upplysa den berörda personen om detta.

35 Den andra och den tredje frågan ska således besvaras enligt följande. I en situation som den i det nationella målet, om tullmyndigheterna inte kan lämna närmare upplysningar om de berörda analyserna, gäller att det är enligt nationell processrätt som den nationella domstolen ska bedöma

huruvida tullmyndigheterna ska bifalla en begäran från den berörda personen att, på egen bekostnad, låta utföra analyser av den berörda varan i det land som deklarerats som ursprungsland samt huruvida det har betydelse att underprover från varuproven har bevarats under en viss tid och att den berörda personen hade kunnat få tillgång till dessa för att låta ett annat laboratorium undersöka dem och – om svaret på dessa frågor är jakande – huruvida tullmyndigheterna är skyldiga att upplysa den berörda personen om detta och om att denne kan begära ut dessa för att utföra en sådan undersökning.

Rättegångskostnader

36 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjätte avdelningen) följande:

1) **Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för att tullmyndigheterna, med stöd av nationell processrätt, grundar sin bevisvärdering avseende importerade varors ursprung på resultaten av analyser som utförts av tredje man, och denne vägrar att lämna närmare upplysningar om dessa analyser, varken till tullmyndigheterna eller till tulldeklaranten, vilket gör det svårare eller omöjligt att kontrollera tillförlitligheten av de slutsatser som dragits eller att vederlägga dem, förutsatt att principerna om effektivitet och likvärdighet har iakttagits. Det ankommer på den nationella domstolen att undersöka om så är fallet i det nationella målet.**

2) **I en situation som den i det nationella målet, om tullmyndigheterna inte kan lämna närmare upplysningar om de berörda analyserna, gäller att det är enligt nationell processrätt som den nationella domstolen ska bedöma huruvida tullmyndigheterna ska bifalla en begäran från den berörda personen att, på egen bekostnad, låta utföra analyser av den berörda varan i det land som deklarerats som ursprungsland samt huruvida det har betydelse att underprover från varuproven har bevarats under en viss tid och att den berörda personen hade kunnat få tillgång till dessa för att låta ett annat laboratorium undersöka dem och – om svaret på dessa frågor är jakande – huruvida tullmyndigheterna är skyldiga att upplysa den berörda personen om detta och om att denne kan begära ut dessa för att utföra en sådan undersökning.**

Underskrifter